

INFORMATIVNI DOKUMENT

Zamjenika ministara

CM/Inf/DH(2010)37 od 6 septembra 2010

Nadzor nad izvršenjem presuda i odluka Evropskog suda za ljudska prava: Implementacija Akcionog plana iz Interlakena – Modaliteti sistema dvostrukog nadzora

Ovaj dokument je izradilo Odjeljenje za izvršenje presuda Evropskog suda za ljudska prava (DG-HL)

I. Uvod

1. Zamjenici ministara su na svom 1090. sastanku (7. jula 2010.) (vidi CM/Del/Dec(2010)1090, tačka 1.10, dali Sekretarijatu instrukcije za izradu detaljnog dokumenta o modalitetima novog sistema za dvostruku kontrolu kao što je opisano u dokumentu o kontroli izvršavanja presuda i odluka Evropskog suda za ljudska prava: implementacija Akcionog plana iz Interlakena – elementi za mapu puta (CM/Inf(2010)28 rev), koji će se razmatrati na njihovom 1092. (DH) sastanku (14-15. septembra 2010).

2. Ovaj dokument prezentira iscrpne prijedloge za praktičnu implementaciju sistema dvostruke kontrole kod izvršenja presuda i odluka Suda. Isto tako daje praktične prijedloge za pojedina pitanja koja se direktno odnose na ovaj novi pristup, koji takođe odgovara zahtjevu Komiteta ministara „da učini napore [...] kako bi kontrola bila efikasnija i transparentnija i zadatak obavio do decembra 2010“ (120. sjednica Komiteta ministara od 20. maja 2010.).

3. Ovaj dokument ima i dva dodatka. Dodatak I ima zadatak da odgovori na mnogobrojna pitanja delegacija o sadržaju akcionih planova i izvještajima. Dodatak II daje prijedloge za pojednostavljenje kontrole u vezi sa pravičnom naknadom kao što su to tražile brojne delegacije. Osnovni princip ovih prijedloga je da bi jednostavno evidentiranje isplate trebalo biti pravilo, a kontrola bi trebala predstavljati izuzetak.

4. U zavisnosti od odluka koje o prijedlozima donese Komitet ministara, razmatraće se i ostala pitanja, posebno pitanja adaptacije važećih pravila Komiteta o kontroli i zamjene važećeg sistema jednostavnijim sistemom baziranim na principu dvostruke kontrole.

5. I na kraju, treba napomenuti da uvođenje sistema dvostrukog nadzora zahtijeva jedan prelazni period radi rješavanja slučajeva koji su trenutno pred Komitetom

ministara. Predloženo je da delegacije i Sekretarijat zajednički odrede najadekvatniji oblik nadzora nad ovim slučajevima radi dostavljanja prijedloga Komitetu ministara na vrijeme.

II. Praktični modaliteti funkcionisanja predloženog sistema dvostruke kontrole

6. Zamjenici su u velikoj mjeri podržali princip kontinuirane kontrole, koji je izdvojen iz programa sastanaka o ljudskim pravima, koji će se odvijati po principu dvostruke kontrole („pojačana kontrola“ i „pojednostavljena kontrola“). Treba napomenuti da „pojednostavljena kontrola“ predstavlja standardni oblik kontrole. Pojačana kontrola će se odnositi samo na slučajeve kojima Komitet ministara treba dati prioritet i koji takođe povlače za sobom intenzivnije učešće Sekretarijata. Stoga je predloženo korištenje termina „standardna“, a ne „pojednostavljena“ kontrola.

7. Na zahtjev zamjenika, niže u tekstu su navedeni praktični modaliteti takvog pristupa duple kontrole. Predloženi aranžmani se baziraju na tome da se smatra da su svi slučajevi na dnevnom redu svake sjednice na kojoj se govori o ljudskim pravima, sve dok ti slučajevi ne budu zaključeni. Ovi aranžmani takođe odlikavaju potrebu za prioritetnu i rangiranu kontrolu od strane Komiteta ministara.

A. Klasifikacija po sistemu dvostruke kontrole

8. U skladu sa sistemom duple kontrole, svi slučajevi će se razmatrati po standardnoj proceduri, ukoliko, zbog specifične prirode, slučaj ne zahtijeva razmatranje po naprednijoj proceduri. Po toj proceduri će se pratiti slijedeći slučajevi:

- presude koje zahtijevaju hitne individualne mjere;
- pilot presude;
- presude koje povlače strukturalne i/ili kompleksne probleme na koje je ukazao Sud ili Komitet ministara;
- međudržavni slučajevi.

9. Pored toga, na zahtjev neke države članice ili Sekretarijata, svaki slučaj se može razmatrati po proširenoj proceduri. Takav zahtjev se može podnijeti u bilo kojoj fazi procesa kontrole.

10. Praktično, to znači da, čim se konačna presuda ili odluka proslijedi Komitetu ministara, on će biti pozvan da primi na znanje koje su presude ili odluke postale konačne od zadnjeg sastanka Komiteta u vezi sa ljudskim pravima i da donese odluku, na osnovu gore navedenih kriterija, po kojem će se postupku one razmatrati.

Uzorak odluke (novi predmet u standardnoj proceduri):

Zamjenici,

1. su konstatovali na svojoj sjednici održanoj u junu 2010. da su niže navedeni slučajevi postali konačni
2. donijeli odluku da ispituju ove slučajeve po standardnoj proceduri.
(spisak svih novih slučajeva po državama)

Uzorak odluke (novi predmet u proširenoj proceduri):

Zamjenici,

3. su konstatovali na svojoj sjednici održanoj u junu 2010. da su niže navedeni slučajevi postali konačni.
4. donijeli odluku da ispituju ove slučajeve po standardnoj proceduri.
(spisak svih novih slučajeva po državama)

11. Kako su zamjenici naglasili, ova dva metoda kontrole treba da budu paralelni i međusobno povezani. Za prebacivanje slučajeva iz standardne na proširenu proceduru ili obrnuto, mora uvijek postojati odluka Komiteta ministara (dolje navedena procedura za „prebacivanja“).

B. Konkretni modaliteti standardnih procedura

12. Kako bi standardna procedura funkcionisala efikasno, zemlje članice moraju prezentirati akcioni plan ili akcioni izvještaj u najkraćem roku, a u svakom slučaju, najkasnije u roku od šest mjeseci nakon što je presuda postala konačna. Učešće Komiteta u standardnoj proceduri je ograničeno na nadgledanje da li su zemlje članice prezentirale svoje akcione planove ili akcione izvještaje. Ovo formalno učešće Komiteta je neophodno ne samo za nesmetano funkcionisanje procesa izvršenja nego doprinosi i njegovoj transparentnosti.

13. Koncept akcionih planova i akcionih izvještaja je detaljno objašnjen u Dodatku I. Ukratko, akcioni plan sadrži mjere koje tužena država namjerava poduzeti u cilju implementacije presude Suda. Akcioni izvještaj predstavlja mjere koje je tužena država poduzela radi implementacije presude Suda i daje objašnjenje zašto nisu potrebne nikakve mjere ili nikakve dodatne mjere.

14. U praksi postoje dvije moguće situacije:

- dotična država smatra da je već poduzela sve potrebne mjere za implementaciju presude : u takvoj situaciji država prezentira akcioni izvještaj (vidjeti pod a) dalje u tekstu);
- dotična država je u postupku identificiranja/usvajanja mjera koje su potrebne za implementaciju presude: u takvoj situaciji ona prezentira akcioni plan (vidjeti pod b) dalje u tekstu).

a) Prezentirani akcioni izvještaj (tj. poduzete su sve mjere)

15. Kada država članica i Sekretarijat sporazumiju u pogledu sadržine akcionog plana, slučaj se prezentira Komitetu ministara sa preporukom da se slučaj zaključi na prvoj narednoj sjednici sa temom „ljudska prava“, ili najkasnije šest mjeseci nakon prezentiranja akcionog izvještaja.

Slučaj postaje konačan
(01/01/2011)

Akcioni plan predstavljen i
objavljen na web stranici
(najkasnije dana 01/07/2011)

Predmet predložen za zaključivanje
(prva naredna DH sjednica ili najkasnije
01/01/2012)

b) Prezentirani akcioni plan (tj. planirane mjere)

16. Po primitku akcionog plana, Sekretarijat će izvršiti preliminarnu procjenu predviđenih mjera i dinamike predložene u akcionom planu i kontaktiraće domaće vlasti ako budu potrebne dodatne informacije ili pojašnjenja.

17. Kada je akcioni plan prezentiran, Komitet će biti pozvan da usvoji slijedeću odluku na prvoj narednoj sjednici o ljudskim pravima ili najkasnije u roku od šest mjeseci nakon prezentacije akcionog plana:

Primjer odluke (prezentiranje akcionog plana):

Zamjenici,

1. zapažaju da su u niže navedenim slučajevima prezentirani akcioni planovi u kojima su navedene mjere u skladu sa presudama Suda;
2. pozivaju vlasti (države članice/a o kojima je riječ) da redovno izvještavaju o napredovanju u implementiranju ovih akcionih planova.

[spisak slučajeva po državama]

18. Kada država članica obavijesti Sekretarijat da smatra da su sve mjere poduzete i da je ta država postupila u skladu sa svojim obavezama po članu 46. Konvencije, akcioni plan se pretvara u akcioni izvještaj. Sekretarijat će sačiniti konačnu procjenu ovih mjera najkasnije šest mjeseci od dostavljanja ove informacije. Ako se država članica i Sekretarijat usaglase sa usvojenim/implementiranim mjerama, Sekretarijat će predložiti da Komitet usvoji konačnu odluku o okončanju razmatranja ovog slučaja.

Slučaj postaje konačan
(01/01/2011)

Dostavljen akcioni plan
(najkasnije do 01/07/2011)

KM-u stavljeno na znanje da je akcioni plan stavljen na web stranicu

Kada je akcioni plan implementiran ili modifikovan:
KM informisan o napredovanju i izmjenama preko
Web stranice

Poduzete su sve mjere: akcioni plan prerastao je akcioni izvještaj

Slučaj predložen za zatvaranje
(Prvi naredni DH sastanak ili najkasnije za šest (6) mjeseci)

19. Sva kretanja i ažurirane informacije u vezi sa akcionim planom biće dostupni na web stranici Odjeljenja za izvršenje.

C. Konkretni modaliteti proširene procedure

20. Kontrola po ovom postupku ne znači da će se o svakom slučaju sistematski raspravljati. To zapravo znači da Komitet ministara zadužuje Sekretarijat da ostvaruje intenzivniju i pro-aktivnu saradnju sa predmetnim državama kroz:

- pomaganje u pripremanju i/ili implementaciji akcionih planova;
- stručnu pomoć u pogledu vrste predviđenih mjera;
- bilateralne/multilateralne programe saradnje (npr. seminari, okrugli stolovi) kod kompleksnih i posebnih pitanja.

21. Predloženo je da, po proširenoj proceduri bez debate, Komitet ministara vrši kontrolu kroz odluke usvojene na sastancima posvećenim „ljudskim pravima“. Ove odluke imaju za cilj da demonstriraju, kada je to potrebno, tok izvršnog postupka. Jedan primjer takve odluke koja se može može usvojiti bez rasprave je slijedeći:

Primjer odluke (slučaj razmatran po proširenoj proceduri bez debate):

Zamjenici,

1. sa zadovoljstvom zapažaju da je Krivični zakon [države članice] izmijenjen i da će ove izmjene spriječiti sva slična kršenja u budućnosti;
2. pozivaju tuženu stranu da intenzivira svoje napore radi iznalaženja hitnog rješenja za preostala neriješena pitanja [navesti koja pitanja];
3. primjećuju da će se bilateralne konsultacije održati između vlasti tužene države i Sekretarijata u oktobru 2011. o neriješenim pitanjima;
4. su dali Sekretarijatu instrukcije da informiše Komitet o rezultatima ovih bilateralnih konsultacija;
5. donijeli odluku da razmotre neriješena pitanja na svom [...] sastanku.

22. Zahtjev za debatu može podnijeti bilo koja država članica i/ili Sekretarijat. U duhu sa novim sistemom dvostruke kontrole proizilazi da su pitanja koja su predložena za debatu usko povezana sa napredovanjem izvršnog procesa i potrebom da se od Komiteta ministara traže smjernice i podrška (vidjeti npr. primjer odluke B u paragrafu 29. niže u tekstu). Stoga nije preporučljivo unaprijed postaviti krute kriterije u vezi sa pitanjima koja se predlažu za debatu.

23. Kada se slučaj predlaže Komitetu ministara za debatu, Sekretarijat će osigurati da se prezentiraju jasni i konkretni razlozi. Delegacije će dobiti relevantne

informacije o slučajevima predloženim za debatu mjesec dana prije svake sjednice (vidjeti paragraf 31. niže u tekstu).

Primjer dokumenta (informacije koje se dostavljaju delegacijama u vezi slučajeva sa debatom):

Slučaj X v. [država članica]:

Opis slučaja:

Stanje izvršenja:

Pitanja o kojima treba diskutovati: [navesti razloge za debatu]

Predložena odluka: [predložena odluka za svaki slučaj] ili [predložena privremena odluka]

D. Prelazak sa proširene na standardnu proceduru ili obrnuto

24. Moguće je prebacivanje slučaja iz jedne procedure u drugu uz odluku sa prihvatljivim obrazloženjem koju donosi Komitet ministara. Dalje u tekstu su navedeni slučajevi kada se tako može postupiti. Ipak, lista takvih slučajeva nije iscrpna (vidjeti Dodatak II koji govori o pravičnoj naknadi paragrafi 12, 14 i 15). Komitet može uvijek donijeti odluku da se slučaj prebaci iz jednu u drugu proceduru i zbog drugih razloga osim onih koji su ovdje navedeni. Situacije u kojima se takvo prebacivanje dešava su:

a) Iz proširene u standardnu proceduru:

25.

- Kada je Komitet ministara saglasan sa prezentiranim akcionim planom i/ili njegovom implementacijom;
- Kada više nema prepreka za izvršenje;
- Kada su poduzete potrebne hitne individualne mjere.

b) Iz standardne u proširenu proceduru

26. Kada nije prezentiran akcioni plan ili akcioni izvještaji: Ako u periodu od 6 mjeseci nakon što je presuda postala konačna nije primio nijedan akcioni plan ili izvještaj, Sekretarijat će poslati urgenciju dotičnoj državi. Sekretarijat će se takođe postarati da spisak slučajeva za koje nije podnesen akcioni plan ili izvještaj, bude dostavljen delegacijama prije sjednice o ljudskim pravima.

27. Ako država članica ne prezentira akcioni plan ili izvještaj u roku od tri mjeseca nakon urgencije koju je poslao Sekretarijat, Sekretarijat će predložiti da se slučaj razmatra po proširenoj proceduri.

(01/01/2011)
Slučaj postaje konačan

Šest mjeseci

(01/07/2011)
Urgencija

Tri mjeseca

(01/10/2011)
Sekretarijat predlaže da se slučaj prenese
u proširenu proceduru na narednom
DH sastanku

28. U skladu sa gore navedenim, Komitetu će biti predloženo da na prvom slijedećem sastanku nakon isteka perioda od tri mjeseca donese odluku kojom će pozvati dotične države da dostave akcioni plan/izvještaj bez daljnjeg odlaganja:

Primjer odluke (nije prezentiran akcioni plan/izvještaj)

Slučaj A protiv [države članice]

Zamjenici,

1. zapažaju sa žaljenjem da nije prezentiran nikakav akcioni plan ili izvještaj u navedenom predmetu i pored urgencije upućene vlastima [navesti datum];
2. pozivaju vlasti tužene države da prezentiraju akcioni plan ili izvještaj bez daljnjeg odlaganja i donose odluku da ovaj predmet prebace na razmatranje po proširenoj proceduri.

[spisak slučajeva]

29. Neslaganje između države članice i Sekretarijata u pogledu sadržaja akcionog plana ili izvještaja: U pojedinim slučajevima, određena država članica i Sekretarijat mogu imati različite poglede u vezi sa potrebom ili opsegom mjera prezentiranih u akcionom planu ili izvještaju. Kada se dotična država i Sekretarijat ne mogu

usaglasiti, država članica i/ili Sekretarijat može dati prijedlog da se slučaj uputi na proširenu proceduru, tako da Komitet može pružiti smjernice kao pomoć u izvršenom postupku.

Primjer odluke (različiti pogledi na mjere prezentirane u akcionom planu ili izvještaju)

Slučaju B protiv [države članice]:

Zamjenici,

1. zapažaju da mjere sadržane u akcionom planu ili izvještaju povlače izvjesna pitanja koja zahtijevaju detaljno razmatranje od strane Komiteta ministara.
2. su donijeli odluku da predmet prebace za razmatranje po proširenoj proceduri kontrole i da ga detaljno ispituju na svom slijedećem sastanku o ljudskim pravima.

ILI

3. su odlučili da nije potrebno predmet prebacivati u proširenu proceduru zbog [navesti savjet Komiteta ministara].

30. *Ozbiljno kašnjenje u implementaciji mjera najavljenih u akcionom planu:* U slučajevima gdje je došlo do ozbiljnog kašnjenja u implementaciji mjera naznačenih u akcionom planu, Komitet će biti pozvan da dotični slučaj prenese na razmatranje po proširenoj proceduri.

Primjer odluke (ozbiljno kašnjenje u implementaciji zacrtanih mjera)

Slučaj C protiv [države članice]

Zamjenici,

1. podsjećaju da je tužena država prezentirala Komitetu ministara akcioni plan (navesti datum) navodeći mjere koje je ta država predvidjela poduzeti;
2. zapažaju sa zabrinutošću da nije postignut nikakav napredak u implementaciji ovog plana;
3. odlučili su da razmotre ovaj slučaj po proširenoj proceduri za kontrolu.

E. Lista dokumenata koju treba pripremiti za sastanke posvećene „ljudskim pravima“

31. U skladu sa gore navedenom, delegacijama će mjesec dana prije svakog sastanka biti dostavljeni slijedeći dokumenti:

- i) Kratke napomene na dnevni red sa naznačenim predloženim odlukama:
- u novim predmetima koji će se razmatrati po standardnoj ili proširenoj proceduri (vidjeti paragraph 10. gore u tekstu);
 - u slučajevima u kojima je akcioni plana dostavljen (vidjeti paragraf 17. gore u tekstu):
 - u slučajevima u kojima je potrebno razmatranje na sastanku po proširenoj proceduri (uključujući i slučajeve koji će biti predloženi sa debatom) (vidjeti paragrafe 21. i 23. gore u tekstu);
 - u slučajevima koji su u „postupku prebacivanja“ (vidjeti paragrafe 28-30 gore u tekstu);
 - u slučajevima gdje ne postoji informacija o plaćanju pravedne naknade (vidjeti dodatak II, paragraf 13) i;
 - konačne rezolucije sa priloženim akcionim izvještajima.
- ii) Dnevni red sa naznačenim stavkama predloženim za usvajanje sa debatom ili bez nje.
- iii) Informativni dokumenti Sekretarijata koji navode glavna pitanja izvršenja, posebno u slučajevima predloženim uz debatu (vidjeti primjer dokumenta, paragraf 23 gore u tekstu) ili ostalim relevantnim dokumentima u kompleksnim slučajevima.

32. Odluke koje će donijeti zamjenici u svjetlu svega gore navedenog, imaće odraza na oblik, učestalost i organizaciju sastanaka u vezi sa „ljudskim pravima“, kao i na rokove za izdavanje dokumenata. Detaljniji prijedlozi biće na vrijeme dostavljeni zamjenicima. Ukoliko zamjenici prihvate praktične modalitete u pogledu postupka dvostruke kontrole, može se razmatrati mogućnost održavanja tri sastanka o ljudskim pravima godišnje.

	<ul style="list-style-type: none"> • poduzete hitne individualne mjere 	
<p>Prezentirani akcioni plan</p> <p>(Država informiše Sekretarijat da su sve Mjere poduzete – slučaj Spreman za zatvaranje</p> <hr/> <p>Slučaj zatvoren (na narednom DH sastanku ali najkasnije za 6 mjeseci)</p>		<hr/> <p>Slučaj zatvoren</p>

Dodatak I: Predloženi sadržaj akcionih planova/akcionih izvještaja

I. Osnovne informacije

Porijeklo koncepta akcionog plana/akcionog izvještaja?

1. U osnovi, ovi koncepti akcionih planova i akcionih izvještaja ne uvode ništa novo: prema članu 46. Konvencije, tužene države su obavezne da dostave informacije o donesenim ili planiranim mjerama, kako bi Komitet ministara (KM) izvršio svoju kolektivnu odgovornost.
2. Ideja da države odmah dostavljaju akcione planove bila je prihvaćena još 2004. godine u okviru razmišljanja o unapređenju radnih metoda Komiteta ministara. Ovo je dovelo do izvjesnih prijedloga od strane Predsjednika.
3. Praksa akcionih planova/izvještaja je kasnije bila u potpunosti podržavana od strane Komiteta ministara. Tako je Komitet u junu 2009. odlučio da formalno pozove tužene države da te dokumente dostave u roku od 6 mjeseci nakon što presuda postane konačna.
4. Zatim je Interlakenska konferencija podvukla hitnu potrebu da se postupak izvršenja unaprijedi. U nastavku aktivnosti nakon konferencije, naglašena je važna uloga akcionih planova/izvještaja (vidjeti naročito CM/Inf(2010)28 i (2010)28 rev i pismene prijedloge koje je dala Francuska i Norveška u DD(2010)263 i (2010)293, kao i brojne intencije od strane drugih delegacija). Akcioni planovi/izvještaji su zamišljeni kao ključni element principa supsidijarnosti. Njihov sadržaj predstavlja izražavanje odgovornosti tuženih država za izvršenje presuda Suda i njihove slobode izbora što se tiče načina izvršenja pod nadzorom Komiteta ministara.

II. Sadržaj akcionih planova/izvještaja

Definicije akcionih planova/izvještaja

5. Akcioni plan je:

Plan koji sadrži mjere koje tužena država namjerava da preduzme radi izvršenja presude Suda uključujući i naznake rokova. Takav plan može sadržati sve mjere koje su potrebne za implementaciju presude. Alternativno, gdje nije moguće odmah odrediti sve mjere, plan će sadržavati korake koje treba poduzeti da bi se potrebne mjere odredile, uključujući i indikativne rokove za poduzimanje takvih koraka.

Akcioni planovi mogu aksiomatski sadržavati informacije o mjerama koje su već poduzete.

6. Na početku je potrebno naglasiti da akcioni planovi predstavljaju dokumente koji se dalje usavršavaju i moraju se redovno ažurirati u pogledu informacija o napretku koji je postignut u implementaciji. Ako se početni planovi pokažu neostvarivim ili neodgovarajućim, potrebno je napraviti izmjene tih planova.

7. Akcioni izvještaj je:

Izvještaj koji napravi tužena država i koji sadrži sve mjere poduzete radi implementacije presude koju je donio Evropski sud za ljudska prava, i/ili objašnjenje zašto nisu potrebne nikakve mjere ili nikakve dodatne mjere.

Moguća struktura akcionih planova i izvještaja

Osnovna struktura akcionog izvještaja

8. Moguća osnovna struktura akcionog plana- prezentirana radi okončanja procesa kontrole može biti kako je niže u tekstu predstavljeno:

PREDMET [naziv], BROJ APLIKACIJE [XXX], PRESUDA OD [datum],
KONAČNA DANA [datum]

1) INDIVIDUALNE MJERE

- Navođenje mjera koje su poduzete ili koje su na raspolaganju aplikantu, u svjetlu presude Suda i, po mogućnosti, za svako kršenje posebno, i naznaka kako su te mjere eliminisale ili mogu eliminisati posljedice kršenja u odnosu na aplikanta;
- Ako se smatra da nisu potrebne nikakve mjere, potrebno je ukratko objasniti zašto ne postoje trajne posljedice utvrđenih kršenja.

2) GENERALNE MJERE

- Navođenje, u svjetlu presude Suda, procjene u pogledu obima kršenja i njihovo porijeklo (praksa, zakoni itd...) i poduzetih mjera za svako kršenje posebno ako je moguće, i kako takve mjere mogu spriječiti slična kršenja;
- Ako je uočeno da je neko kršenje izolovana pojava, dati u kratkim crtama pokazatelje u tom smislu.

3) PRAVIČNA NAKNADA

U vezi sa predloženom jednostavnijom kontrolom isplata, dovoljno je ispuniti prijavni obrazac za isplate koji je predložen (vidjeti dodatak III). Kako bi se osiguralo brzo registrovanje isplata, ova informacija bi trebala biti dostavljena nakon isplate direktno u Odjeljenje za izvršenja, tako da ne mora biti uključena u akcioni plan ili kasnija ažuriranja. Odjeljenje će obezbijediti da se ova informacija ugradi u akcioni izvještaj i konačnu rezoluciju koju će usvojiti Komitet ministara.

Osnovna struktura akcionog plana

9. Moguća osnovna struktura za akcione planove može biti slijedeća:

PREDMET [naziv], BROJ APLIKACIJE [XXX], PRESUDA OD [datum],
KONAČNA DANA [datum]

1) INDIVIDUALNE MJERE

- Navođenje, u svjetlu presuda Suda, po mogućnosti za svako kršenje posebno:
 - a. mjera koje su možda već preduzete ili su na raspolaganju aplikantu, i/ili
 - b. planiranih mjerai kako su takve mjere eliminisale ili mogu eliminisati posljedice kršenja u odnosu na aplikanta(e);
- Ako se smatra da nisu potrebne nikakve mjere, potrebno je ukratko objasniti zašto ne postoje trajne posljedice utvrđenih kršenja.

2) GENERALNE MJERE

- Naznaka procjene u svjetlu presude Suda, u pogledu obima kršenja i njihovog porijekla (praksa, zakoni itd...) i, ako je moguće, za svako kršenje posebno,
 - a. mjera koje su možda već preduzete, i/ili su na raspolaganju aplikantu, i/ili
 - b. mjera koje su predviđene,i na koji su način ove mjere spriječile ili će spriječiti slična kršenja.
- Za kompleksne situacije mogu biti potrebna dodatna razjašnjenja. U tom slučaju će akcioni plan sadržavati informaciju o poduzetim koracima za određivanje mjera koje treba donijeti.
- Ako je uočeno da je neko kršenje izolovana pojava, treba dati pokazatelje u tom smislu u kratkim crtama.

3) PRAVIČNA NAKNADA

U vezi sa predloženom pojednostavljenom kontrolom isplata, dovoljno je ispuniti prijavni obrazac za isplate koji je predložen (vidjeti dodatak III). Kako bi se osiguralo brzo registrovanje isplata, ova informacija bi trebala biti dostavljena nakon isplate direktno u Odjeljenje za izvršenja, tako da ne mora biti uključena u akcioni plan ili kasnija ažuriranja. Odjeljenje će osigurati da se ova informacija ugradi u akcioni izvještaj i konačnu rezoluciju koju će usvojiti Komitet ministara.

10. Bilo bi poželjno da se kod ažuriranja originalnih akcionih planova slijedi ista struktura kao što je u prvobitnom planu, sa naznakama postignutog progressa u vezi sa različitim najavljenim mjerama.

11. Ako se o popravnim mjerama, koje su potrebne u odnosu na jedno ili više kršenja, raspravlja u kontekstu drugih slučajeva ili grupa slučajeva, dovoljno je samo pozvati se na relevantne slučajeve ili grupe slučajeva.

Dodatak II: Praktična rješenja za jednostavniju kontolu isplata pravične naknade

Operativni principi pojednostavljenog sistema

1. U svjetlu diskusija Komiteta ministara i priloga u pismenoj formi koje su dostavile delegacije, predloženo je da Komitet ministara odobri sljedeća načela:

- Evidentiranje od strane Odjeljenja za izvršenje presuda isplata pravične naknade koje su izvršile tužene države u skladu sa odlukom Suda;
- Kontrolu ako aplikant osporava da je isplata izvršena ili sumu koja je isplaćena.

2. Prema tome, vođenje evidencije bi postalo standardna procedura, a kontrola bi predstavljala izuzetak. Pored toga, takvo evidentiranje bi pomoglo i tuženim vladama i Komitetu ministara u situacijama kada je potrebna verifikacija.

3. Na osnovu ovoga:

- Države će dostaviti skraćenu informaciju kako bi se izvršila registracija isplata (vidjeti niže u tekstu);
- Ako je isplata osporavana, države su saglasne da dostave neophodne informacije Komitetu ministara radi kontrole;
- Sekretarijat će biti na raspolaganju državama i Komitetu ministara u slučaju bilo kakvih pitanja koje bi oni mogli imati.

II. Operativne mjere u pojednostavljenom sistemu

4. Što se tiče informacija koje dostavljaju države, one će se dostavljati na jednostavnom standardizovanom obrascu. Obrazac se ograničava na informacije koje su potrebne za registrovanje plaćanja.

5. Predložen je niže prikazani obrazac:

OBRAZAC ZA ISPLATU PRAVIČNE NAKNADE	
<u>Informacije vezane za plaćanje pravične naknade</u>	
Država: _____	
Naziv predmeta	
Broj aplikacije	
Iznos dospio za plaćanje	
Rok za plaćanje	
Datum plaćanja	

Plaćen iznos	<u>Ukupan iznos</u> <u>Zatezne kamate</u>	
Devizni kurs (po potrebi)		
Primjedbe (ako postoje)		

*Molimo da ovaj dokument pošaljete na „Execution_just_satisfaction@coe.int“
Odjeljenje za izvršenje ECHR-a će registrovati ovu informaciju*

6. Delegacijama će ovi obrasci biti dostupni preko [Sharepoint](#). Države treba da popune obrazac i vrte ga u Odjeljenje za izvršenja. Popunjeni obrazac predstavlja jedini dokument kao dokaz da su države izvršile isplatu.

7. Jedinica za pravičnu naknadu u okviru Odjeljenja za izvršenja registrovaće ovaj obrazac, koji je dokaz izvršene uplate, i dotičnoj državi poslati potvrdu da je obrazac primljen.

8. Informacije koje države dostave na formularu biće odmah stavljene na Web stranicu Odjeljenja. Sadašnji dio 3 biće zamijenjen vidljivijim naslovom: “Isplata pravične naknade koju je Sud dodijelio“, i prikazivaće stanje isplata po državama.

9. Na web strani će takođe biti prikazana stranica sa pravičnom naknadom na službenim jezicima, i ako uslovi dozvole, i na drugim jezicima. Informacija može biti predstavljena u obliku „najčešće postavljanih pitanja“ i uključivati obavještenja za aplikante o koracima koje treba da poduzmu ako žele dostaviti svoje primjedbe Komitetu. Na sajtu će biti objavljena specijalna e-mail adresa na koju aplikanti mogu slati svoje komentare.

10. Trenutno se vode razgovori sa Odjeljenjem registrara Suda oko toga da li treba uključiti dodatne informacije u dopisima aplikantima uz presude i odluke.

11. Predloženo je da, ako aplikant nema nikakvih pritužbi u periodu od dva mjeseca od datuma kojeg je odjeljenje registrovalo isplatu, smatraće se da je aplikant prihvatio isplatu dotične države. Međutim, u skladu sa sadašnjom praksom, Komitet ministara može, po potrebi, ponovo otvoriti ovaj slučaj.

12. U slučaju osporavanja od strane aplikanta, Odjeljenje za izvršenja će raspraviti ovu stvar sa relevantnom delegacijom, koristeći relevantnu dokumentaciju koju posjeduju nacionalne vlasti, kao i sve važne informacije, kako bi se došlo do odgovarajućeg rješenja. U iznimnim okolnostima i ako to situacija zahtijeva, ova stvar se može dostaviti Komitetu ministara radi smjernica, kao dijela naprednijeg procesa kontrole. (vidjeti Dodatak I).

III. Informisanje Komiteta ministara i mjere koje Komitet poduzima

13. Mjesec dana prije svake sjednice o ljudskim pravima, delegacije će dobiti spisak predmeta za koje nije dostavljena nikakva informacija o izvršenom plaćanju nakon isteka roka kojeg se Sud postavio (vidjeti Dodatak I, stav 26.). Komitet ministara će biti pozvan da donese generalnu odluku, bez rasprave, i zatraži od država da dostave informaciju o isplatama pravične naknade i zateznih kamata. Takva odluka može glasiti kako slijedi:

Zamjenici:

1. su konstatovali da u navedenim slučajevima Komitet ministara nije primio nikakve informacije koje se odnose na plaćanje pravične naknade koju je dosudio Evropski sud.
2. su pozvali dotične države da odmah dostave informacije o isplati relevantnih iznosa.

14. U slučaju da države i dalje ne dostavljaju informacije o isplati pravične naknade, to bi moglo rezultirati prijedlogom upućenim Komitetu ministara da takav slučaj razmotri po postupku pojačane kontrole (vidjeti Dodatak 1, stav 18).

15. I na kraju, države ili Sekretarijat treba da zadrže mogućnost da, i pored toga, važna osnovna pitanja u vezi sa pravičnom naknadom upute na Komitet ministara ako ona zahtijevaju njegovu intervenciju.